

за мене и не ми помагатъ? — Защото и ти не мислишъ добре за тъхъ и не имъ помагашъ. — Защо хората не ме оставятъ спокоенъ, а се занимаватъ съ мене? — Защото и ти постъпвашъ така съ тъхъ. Преди всичко, човѣкъ е несправедливъ къмъ себе си, къмъ своите удове. Цѣлъ день той ходи безъ работа изъ града, умори се и, като се върне у дома си, оплаква се, че краката го болятъ. На другия денъ пъкъ отива на нивата, съ часове вдига и слага мотиката, докато ржетъ му се покриятъ съ пришки.

Бѫдете справедливи къмъ ржетъ и краката си, не ги уморявайте. Ще кажете, че сте заставени да работите много, поради тежките условия на живота. Никой не ви е заставилъ, освенъ вие самитъ. Като отидешъ при нѣкой господарь, ще му кажешъ, че ще работишъ четири часа физически трудъ, следъ което ще се заемешъ съ духовна работа. Не пресилвате удоветъ си. Четири часа съзнателна работа е достатъчно. Вие се пресилвате, нарушавате чистотата на своите очи и уши, като ги заставяте да гледатъ и да чуватъ непотрѣбни нѣща, а следъ това се чудите, какво е станало, че сте се уморили, че зрението и слухътъ ви отслабнали. Бѫдете справедливи къмъ себе си, къмъ своите удове, за да бѫдете справедливи и къмъ окрѫжаващите. — Ама не мога да обичамъ всички хора. — Това е другъ въпросъ. Любовъта изисква съвършени хора. Важно е, че човѣкъ може да бѫде спра-